

Sprawa T-298/02

Anna Herrero Romeu przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

Urzędnicy — Wynagrodzenie — Dodatek zagraniczny — Artykuł 4 ust. 1 lit. a)
załącznika VII do regulaminu pracowniczego — Praca wykonywana dla innego
państwa — Pojęcie zwykłego miejsca zamieszkania — Uzasadnienie —
Zasada równego traktowania

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 25 października 2005 r. II - 4604

Streszczenie wyroku

- 1. Urzędnicy — Wynagrodzenie — Dodatek zagraniczny — Przedmiot — Warunki przyznania — Brak zwykłego miejsca zamieszkania lub wykonywania głównej działalności zawodowej w państwie członkowskim zatrudnienia w okresie odniesienia — Wyjątek — Praca wykonywana dla innego państwa lub organizacji międzynarodowej — Względy uzasadniające
(regulamin pracowniczy, załącznik VII, art. 4 ust. 1 lit. a))*

2. *Prawo wspólnotowe — Wykładnia — Zasady — Wykładnia autonomiczna — Granice*
3. *Urzędnicy — Wynagrodzenie — Dodatek zagraniczny — Warunki przyznania — Praca wykonywana dla innego państwa lub organizacji międzynarodowej — Pojęcie „państwa” — Osoba prawna i jednolity podmiot prawa międzynarodowego (regulamin pracowniczy, załącznik VII, art. 4 ust. 1 lit. a))*
4. *Urzędnicy — Regulamin pracowniczy — Rozszerzenie per analogiam stosowania przepisów regulaminu pracowniczego — Wyłączenie*
5. *Urzędnicy — Wynagrodzenie — Dodatek zagraniczny — Warunki przyznania — Praca wykonywana dla innego państwa lub organizacji międzynarodowej — Pojęcie — Wymóg bezpośredniej prawnej więzi między zainteresowanym a państwem lub organizacją międzynarodową (regulamin pracowniczy, załącznik VII, art. 4 ust. 1 lit. a))*
6. *Urzędnicy — Wynagrodzenie — Dodatek zagraniczny — Warunki przyznania — Brak zwykłego miejsca zamieszkania lub wykonywania głównej działalności zawodowej w państwie członkowskim zatrudnienia w okresie odniesienia — Pojęcie zwykłego miejsca zamieszkania (regulamin pracowniczy, załącznik VII, art. 4 ust. 1)*
7. *Urzędnicy — Decyzja niekorzystna — Obowiązek uzasadnienia — Zakres (regulamin pracowniczy, art. 25 akapit drugi)*
8. *Urzędnicy — Równość traktowania — Granice — Korzyść przyznana niezgodnie z prawem*

1. Zasadniczym celem dodatku zagranicznego, o którym mowa w art. 69 regulaminu pracowniczego, jest wyrównanie kosztów i szczególnych niedogodności wynikających ze stałego świadczenia pracy w państwie, z którym urzędnik nie ustanowił trwałych więzi przed wstąpieniem do służby. Dla ustanowienia takich trwałych więzi i utraty tym samym przez urzędnika uprawnienia do dodatku zagranicznego prawodawca wymaga, by urzędnik posiadał zwykłe miejsce zamieszkania lub wykonywał swą główną działalność zawodową przez

okres pięciu lat w państwie swego zatrudnienia.

Wyjątek, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. a) tiret drugie załącznika VII do regulaminu pracowniczego, na korzyść osób pracujących na rzecz innego państwa lub organizacji międzynarodowej

w okresie odniesienia wynoszącym pięć lat, kończącym się sześć miesięcy przed wstąpieniem do służby uzasadniony jest tym, że w takich okolicznościach nie można uznać, by osoby te ustanowiły trwałe więzi z państwem swego zatrudnienia, z uwagi na tymczasowy charakter ich oddelegowania do tych krajów.

prawa wspólnotowego kryteriów pozwalających mu na doprecyzowanie ich znaczenia i zakresu przez autonomiczną wykładnię.

(por. pkt 27)

(por. pkt 23, 24)

2. Zarówno z wymogów jednolitego stosowania prawa wspólnotowego, jak i z zasady równości wynika, że pojęcia użyte w przepisie prawa wspólnotowego, które dla ustalenia ich znaczenia i zakresu nie zawierają żadnego wyraźnego odesłania do prawa państw członkowskich, winny w zasadzie w całej Wspólnocie podlegać autonomicznej i jednolitej wykładni, która winna uwzględniać kontekst przepisu i cel, który ma być osiągnięty przez daną regulację. Wobec braku wyraźnego odesłania stosowanie prawa wspólnotowego może jednakże wymagać, w danym przypadku, odwołania się do prawa państw członkowskich, w sytuacji gdy sąd wspólnotowy nie może określić w prawie wspólnotowym lub w ogólnych zasadach
3. Z ogólnej systematyki traktatu wynika, że pojęcie państwa członkowskiego, w rozumieniu przepisów ustrojowych, dotyczy jedynie władz rządowych państw członkowskich i nie może być rozszerzone na władze regionów czy wspólnot autonomicznych, jakkolwiek byłby zakres kompetencji im przyznanych. Odmienne stwierdzenie prowadziłoby do zachwiania równowagi ustrojowej określonej w traktatach, które określają w szczególności warunki, na jakich państwa członkowskie, tj. państwa jako strony traktatów ustanawiających Wspólnoty i traktatów o przystąpieniu biorą udział w funkcjonowaniu instytucji wspólnotowych.

Pojęcie „państwa”, o którym mowa w art. 4 załącznika VII do regulaminu pracowniczego, dotyczy jedynie państwa jako osoby prawnej i jednolitego podmiotu prawa międzynarodowego oraz jego organów rządowych. Stąd też wyra-

zenie „praca wykonywana dla innego państwa”, o którym mowa w art. 4 załącznika VII do regulaminu pracowniczego, należy interpretować jako nieodnoszące się do pracy świadczonej na rzecz władz jednostek politycznych państwa.

(por. pkt 29, 32, 33)

4. Przepisy regulaminu pracowniczego, które mają wyłącznie na celu regulację stosunków prawnych między instytucjami a urzędnikami przez ustalenie wzajemnych praw i obowiązków, zawierają ścisłą terminologię, której rozszerzanie per analogiam na przypadki wyraźnie w nich niewskazane jest wykluczone.

(por. pkt 30)

5. Wyjątek znajdujący się w art. 4 ust. 1 lit. a) tiret drugie załącznika VII do regulaminu pracowniczego nie może być ograniczony do samych tylko osób wchodzących w skład personelu innego państwa lub organizacji międzynarodowej, ponieważ dotyczy on wszystkich sytuacji wynikłych z pracy wykonywanej dla innego państwa lub organizacji międzynarodowej. Skorzystanie z wyjątku, o którym mowa w wyżej wspomnianym art. 4, wymaga przynajmniej, by zainteresowany miał bezpośrednie prawne więzi z danym państwem lub

organizacją międzynarodową, co pozostaje w zgodzie z autonomią, jaką posiadają państwa i instytucje w wewnętrznej organizacji swej pracy, która umożliwi im zwrócenie się do osób trzecich nienależących do ich hierarchicznej struktury o zaoferowanie swych usług w celu wykonania ściśle określonych prac.

(por. pkt 41)

6. Artykuł 4 załącznika VII do regulaminu pracowniczego należy interpretować jako uznający za podstawowe kryterium w przyznaniu dodatku zagranicznego fakt zwykłego zamieszkiwania urzędnika poprzedzający wstąpienie do służby. Ponadto pojęcie przeniesienia za granicę zamieszkania uzależnione jest także od subiektywnej sytuacji urzędnika, tj. stopnia jego integracji w nowym miejscu, który można ustalić np. przez fakt zwykłego miejsca zamieszkania czy uprzednie wykonywanie głównej działalności zawodowej.

Zwykłe miejsce zamieszkania to miejsce, w którym zainteresowany ustanowił, z zamiarem nadania mu trwałego charakteru, stały bądź zwykły ośrodek swych interesów życiowych. Dla ustalenia zwykłego miejsca zamieszkania

ważne jest uwzględnienie wszystkich okoliczności faktycznych go tworzących, a w szczególności faktycznego miejsca zamieszkania zainteresowanego.

(por. pkt 50, 51)

nych okoliczności, w szczególności treści aktu, rodzaju motywów, którymi się kierowano, oraz interesu, jaki skarżący może posiadać w uzyskaniu wyjaśnień.

(por. pkt 67)

7. Obowiązek uzasadnienia, który wynika z przepisu art. 25 akapit drugi w związku z art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego, ma na celu, z jednej strony, dostarczenie zainteresowanemu wystarczających wskazówek dla oceny zasadności decyzji podjętej przez administrację oraz możliwości wniesienia skargi do Sądu, a z drugiej strony, także umożliwienie temu ostatniemu sprawowania przezeń kontroli. Jego zakres winien być oceniany w zależności od konkret-

8. Na zasadę równego traktowania, która wymaga, aby sytuacje porównywalne nie były traktowane w sposób różny, można powoływać się tylko w granicach zgodności z prawem i nikt nie może powoływać na swoją korzyść niezgodnego z prawem działania podjętego na korzyść innej osoby.

(por. pkt 76, 77)